

Tydzień II - CZŁOWIEK**Medytacja 1 - Wj 3, 1 – 7; Temat: Powołanie Mojżesza**

1. Stanięcie w Bożej obecności.
2. Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: W czasie tej medytacji przyjrzymy się Mojżeszowi wchodzącemu na górę Horeb. Zmierzającemu ku nietypowemu zjawisku, płonącemu i niespalającemu się krzakowi. Mojżesz pasie owce swojego teścia. Ma za sobą duży bagaż doświadczeń, a mimo to jest ciekawy, zdumiony tym, co widzi na górze, jego duch jest wciąż młody, żywy. Dochodzi do spotkania człowieka z Bogiem. Spójrzmy na twarz Mojżesza, gesty, postawę. Wsłuchajmy się w słowa, które padają podczas tego spotkania.

Prośba o owoc modlitwy: Proś o doświadczenie bliskości Boga w swoim codziennym życiu. Proś także, byś był/a otwarty/a na działanie Boga, byś potrafił/a odpowiedzieć Jemu z wdzięcznością.

1. „...w głąb pustyni...”

Pustynia jest przestrzenią wewnątrz nas. Jej ubóstwo, prostota, cisza pomaga usłyszeć głos Boga przemawiającego do serca. Często jest to czas oczyszczenia. Tam możesz doświadczyć samotności, niezrozumienia, poczucia straconego czasu..., które same w sobie nie przemienią Twego serca. Oczyszczenie bowiem zależy od Twojej postawy, jaką wobec niego przyjmujesz. Podobnie Mojżesz poprzez swoje cierpienie stopniowo uświadamiał sobie ślepą wiarę we własne metody, plany. Rozgoryczony myślał, że pustynia to nic więcej, jak tylko miejsce wygnania, opuszczenia, zapomnienia. Tymczasem na niej odnalazł go BÓG, kto od zawsze znał jego imię. Zapytaj siebie: Jak reaguję na różne wydarzenia, w których biorę udział? Co robię z „tym”, czego doświadczam? Jaką od dziś przyjmę postawę względem tego, co mnie spotyka?

2. „...zawołał Bóg do niego ze środka krzewu: „Mojżeszu, Mojżeszu!”. On zaś odpowiedział: „Oto jestem!”...”

Rozmawiając z drugą osobą zaczynasz zdawać sobie sprawę, że słowa przekazują coś więcej niż tylko to, co znaczą. Mojżesz na górze Synaj tego doświadczył. By usłyszeć głos Boga, rozpoznać Jego wolę, nie wystarczy wyciszyć serce i nastawić ucho, należy również próbować rozpoznać cały splot zdarzeń, sytuacji, w jakich nawiązujemy kontakt z Bogiem. Rozmowa z Nim dotyka nie tylko tego, co dzieje się w nas, lecz również tego, co jest wokół nas. Zapytaj siebie: jak wygląda mój dialog z Bogiem, z sobą samym, z drugim człowiekiem? Jakie znaczenie ma dla mnie stworzenie atmosfery zaufania, wzajemnej otwartości i szacunku względem mojego rozmówcy i jego „świata”?

3. „...zwrócić oczy na Boga...”

I zobaczyć siebie, swoje wnętrze, przeżycia, pragnienia, troski, radości. Historia Mojżesza udowadnia, że Bóg pamięta o naszych marzeniach nawet, gdy my o nich zapominamy, że wytrwałość jest równie ważna jak czynienie cudów. Czasem bycie wytrwałym to wszystko, co musimy zrobić, aby doświadczyć przeogromnej troski Boga. Kto pozwoli prowadzić się Panu, czuje, że jest na właściwej drodze swego życia. Zapytaj siebie: czy daję sobie szansę, by osiągnąć to, czego pragnie moje serce? Czy moje pragnienia są zgodne z tym, czego pragnie dla mnie Bóg?

Rozmowa końcowa: rozmowa z Jezusem, Maryją na temat tego, co się wydarzyło w czasie modlitwy,spraw dotyczących mojego życia, decyzji.

Ojciec nasz...**Pamiętaj o spisaniu poruszeń, refleksji...**